588. ἀγρὰ δὲ ἡ δη
εἰη εὐθραίη θε σιτη και βύβλινος (1) οἶνος
μᾶλά θ' ἀμοιβαίη γείνα θ' ἁμῶν σθενερωτάων.

Ησιόδ Ἔργα γ Ημέραι Ζωμ. Βιβλ. εκδ. Καρ. Σίντζ. σ. 289.

(1) Πόθεν ο οἶνος τὸ ὄνομα ἔσχεν, ἀπο ποίας ἠπειρώτης. Ἡ μὲν Βύβλος ἀπὸ Βύβλου τῆς Φοινίκης ἐστὶν ἀπὸ τῆς Βύβλου τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῷ Βυβλίνῳ στόματι τοῦ Νείλου. Βύβλινος παρὰ Ἀθην. 1. 31 α, Ἐτυμ. Μεγ. σ. 197. 33. καὶ Βύβλος χώρα ἐστὶ Θρᾴκης ἐν Ἡροδ. ἐν τῇ Ε. 6 41, ἔνθεν ἴσως ὁ Βύβλινος, ὡς Ἐτυμ. Μεγ. σ. 199. 33. Ζωναρᾶς λ. Σχ. Θουκ. Γ. 14. 15 γ. Ἡμέρων ἐν Ἴοις. Ἀνεκδότοις τοῦ Boissonade τ. Α. σ. 241 γ Ε. σ. 233 ζ. 422) ἢ ἀπὸ Νάξιας πόλεως (Βιννάντης, Βιβλίνης, Βίβλου, τῆς Σητείου ἐν Δήλῳ, παρὰ Στράβ. γ. Βιβλ. γ. Βιβλιν. Ἐτυμ. Μεγ. ρ. 197. 39. Πρόκλου) ἢ ἀπὸ τῆς Φοινικικῆς πόλεως Βιβλουπόλεως Ἀρχέτρατος ἐν Ἀθην. 1. 28) ὅταν φῶσιν ὅτι ἔχουσι θαυμαστὴν ἁπαλὴν βίβλινα ἡμίσοδα, ἢ τὸν ἀπὸ τῆς Βυβλίνης ἐπαινοῦντα ἥδεσθαι οἴνῳ (ἴσως παρὰ Ἀθην. 1, 31. ε. Πρόκλος Ἀχιλλέως Δάτιος 2, 2. Στεφ. Βιβλ. γ. Βυβλίνη, Ἐτυμ. Μεγ. σ. 197. 33. Ζωναρᾶς λξ., ἔσθλα δὲ ἰὼ ἔδωκε πόρε θεὸς ἀνδράσι οἶνον θαλίῃ γὰρ οἱ ἐχθροὶ θοὸν δέος ἐν φρεσὶ κεῖται ἐπαΐξαντι οἴνου, ὡσεὶ

Τὸν ἐπιχεμένον οἶνον αὐτῶν πλήθεσιν ἐν τῷ ἀγγείῳ. Περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ ἀναφέρομεν τὸν ἀνενδοιάστατον ἄγγλον Wheler, ὃς πρὸ δύο αἰώνων ἐν τῇ χώρᾳ ἦλθε ὁ τοῦτος là le meilleur vin et le plus fort que j'aisse bien dans toute la Grèce (Voyage A. σ. 304). Ἀστοῦδος καλέγεται τὴν εὐδοξίαν τοῦ ζόους συμβουθύντων ἐξουρίδε (14 15: βίβλινον εὐώδη θεοῦρων ἐθέων) ἡ ἄγγυ ἔχουσα τὸ ὄνομα ἀγνωστον (Ἐτυμ. Μεγ. σ. 1[illegible]). Πόρος δὲ τὴν χρονολογίαν ἀντιπαραβάλλομεν τὸ [illegible] τὸ Μάη πίνε τὸ νέρο, τὸ θέριζη τὸ ζυδὶ τὸν ἀμπάρη τὸ κρασὶ νὰ δῆς τὸ παλλικάρι. Mommsen A. σ. 65.

Ἐξουρ. 11 δύο μὲν καθέκαστα νεοσσῶς

Εἰδυ. 14 15. θηλάζοντα τε χοῖρον, ἀνῷξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς εὐώδη θεοῦρων ἐθέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λάνω βοῦβος τοῦ κοχλίας ἐξαιρέθη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βυθήρινος οἶνος.

160

588. ἀμφὶ δὲ νέδυ.
εἰν εὐθραίνη δε σιπη καὶ βύθηρινος" οἶνος
μᾶζά τ' ἀμορύναι γοῦνα τ' ἄιμων σθυνημονέων.

Ησιόδ. Ἔργα γ. δ'. ὑπόμν. Ζωγρ. Βιτ. καὶ Καλ. Σύλλ. σ 289.

(1) Ἡσίοδ. ο οἶνος δὲ ὄνομα ἔχαβεν, ἀπο δέσε τῆς δρέπανης. (Ἰσο Βυθήρινος ως Ἀριστείδης παρ' Ἀθηναίω 131 α, ἰσο βυθήρινος χώρας καὶ Σθέφανος Βυζάντιος χ. ἰσο Βυθήρινον ὄρος ἐν Εὐοιαχαρνας παρ' Ἡσιόδω. Βυθήρινος παρα Ἀθην. 1.31 α, Εὐστ. Μεγ. σ. 197.33. Βυθήρινος χώρα ἐστὶ Θρᾳ. ἐν τῇ Λ. 641, ἔσχατα πεδία ἀπέχοντα, ὡς Εὐστ. Μεγ. σ. 197.33. Ζηνόδοτος γ. Ἀθηναῖος Θεσπ. 1. 14.15 γράφων ὡ ἰσο Ἀριστόδοξος ἐν Boissonade 2. Α. σ. 241, 5. σ. 423 [422]) ἢ ἀπο Νάξης κάλαμος (Βυθήρινος, Βυθήρινα, Βυθήρου, ἰδ. Σύμμαν ἐν Ἀθ. ἐν ὧ ἔσχα 33 χ. Βοσ. γ. Βυθήρινα. Εὐστ. Μεγ. σ. 197.39. Περίεργον) ἢ ἀπο ἰσο Φοινίκιον ἔσχατος Βυθήρου (Ἀρχέστρατος παρ' Ἀθην. 1. 28) ὅταν ἐστὶν ἐν ἀκμῇ ἐστὶν ἀκμαῖος καὶ ἰσχυρὸς ἀναγκαῖος ἐστὶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ πίνειν, ἐστὶν δὲ οἶνος Βυθήρινος εὐώδης ὡς ἀμπέλου ὕδατος παρ' Ἀθην. 1. 31. ὁ. Περίεργος ἀκμὴ ἐστὶν Ἰανουαρίου 2. 2. 22 χ. Βοσ. γ. Βυθήρινα, Εὐστ. Μεγ. σ. 197.33. Ζηνόδοτος γράφ., ἔσχατα δὲ ἐν ἔδωκε περὶ ἧν Ἀσιαν. Διόδωρος οἱ ἐγχώριοι ἐστὶν δέκα ἐν ἐστὶ ἐστὶν ἀμπέλων οἶνον, ὡσὲ

Βίβλινος οἶνος.

τὸν ἐγχώριον οἶνον [illegible] μέχρι τὰ σήμερα. Περὶ
τῆς ποιότητος αὐτοῦ ἀναφέρομεν τὸν [illegible] Ἄγγλον
Wheler, ὃς πρὸ δύο αἰώνων εἰς τὴν χώραν [illegible] «c'est
là le meilleur vin et le plus fort que j'eusse bu dans
toute la Grèce» (Voyage Α΄ σ. 30?). [illegible] καθ' [illegible]
[illegible] (14. 15: βίβλι-
νον [illegible] τετόρων ἐτέων [illegible] οἶνον τὸ [illegible]
(Ἐθν. Μεγ. σ. [illegible]) [illegible] χρονολογίαν
[illegible] τὸ [illegible] τὸ Μάη [illegible]
ρο, τὸ [illegible] τὸ [illegible] τὸ [illegible] νὰ [illegible]
τὸ [illegible] Α. σ. 65. »

Θεοκρ. 14 . . . δύο μὲν [illegible] νεοσσώς
Εἰδυλ. ΙΔ΄ 15. [illegible] τι χοῖρον, ἀνῷξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·
βολβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη.